

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 326. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm9852.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det var i Maj 1808, jeg atter kom til Hovedstaden, i mit fem og tyvende Aar, da Kraften er nær ved at være paa det højeste, og Haabet derfor naturlig har sine lyseste Øjeblikke, saa Modgang og Vanskeligheder ikke nedtrykke, men hæve og forædle os; og skjønt Kjøbenhavn for en stor Del laa i Grus, var den dog i mine øjne anderledes dejlig, end da jeg efter mit Examens-Driveri forlod den. 327 Som en ung Skribent, der gav Haab, fik jeg uden synderlig Umage en Plads paa Valkendorfs Kollegium, og henlevede dèr, i dagligt Selskab med *Sibbern*, med nys afdøde Professor *Hersleb* i Norge og et Par andre, to af de glædste og stolteste, virksomste og lærerigste Aar i mit Liv. Hertil bidrog det betydelig, at jeg ved *Sibbern* blev kjendt med *Ørstederne* og *Øhlenschlæger*, og ved *Hersleb* med Professorerne *Treschow*, *Sverdrup* og hele den norske Kreds, som den Gang var vor Højskoles Prydelse; men denne Kreds, saa vel som *Øhlenschlæger* og hans Kreds, det var jo ogsaa *danske* Nyheder: Ytringer af det samme ny, kraftfulde Liv, der i Aarhundredets Begyndelse, gennem *Steffens* og *Thorvaldsen*, med Haand og Mund havde bevidnet sin virkelige Tilværelse, og nu allerede i Danmarks Hovedstad skabt sig udmærkede Kredse, hvor man ikke trængte til at fordrive Tiden med Kløver Es og Ruder Dame, men stræbte at drage al mulig Fordel af den, før den forsvandt, trængte ikke til Vinen, for at blive munter, men sprudlede selv trods den bedste til at opmuntre selv halvdøde Folk.